

Brit Milah sizin için neden önemli?

Ritüel sünnet artık çağımıza uymuyor gibi görünüyor. Çok arkaik görünüyor ve bir erkek çocuğun vücudunda kalıcı bir değişiklik yapıyor. Yine de Yahudi ebeveynlerin büyük bir çoğunluğu bu uygulamaya bağlı kalmaya devam ediyor çünkü bu geleneğe ve Yahudi halkına ait olmakla, uzun bir nesil çizgisine girmekle ve Yahudiliği bir sonraki nesle aktarmakla ilgili.

Brit Mila ("sünnet antlaşması") çok eski ve kimlik oluşturuvcu bir ritüeldir. Üç unsurdan oluşur: sünnet derisinin sünnet edilmesi, çocuğun Tanrı ile İsrail arasındaki antlaşmaya girişinin kutsanması ve çocuğa isim verilmesi. Bu gelenek ve bileşenleri Tevrat'taki İbrahim'in sünnet hikâyesine dayanır. Orada emir şöyledir:

"Sünnet derini sünnet ettir; bu benimle senin arandaki antlaşmanın işareti olacak. Sekiz günlükken, bütün kuşaklar boyunca aranızdaki her erkek sünnet edilecek." (Yaratılış 17:11-12).

Yaratılış 17'nin bu bölümünde, Tanrı ile İbrahim'in soyu arasındaki özel ilişkinin bir ifadesi olarak brit ("antlaşma") terimi 13 kez kullanılmıştır; bu nedenle sünnet bu antlaşmaya ait olmanın fiziksel bir işaretidir.

Brit Mila, sağlıklı olması koşuluyla bebeğin yaşamının 8. gününde gerçekleştirilir (aksi takdirde sünnet, sağlık açısından mümkün olan bir sonraki tarihe ertelenir). Tevrat'ta sünnetin 8. günde yapılması emrinin önemi o kadar büyüktür ki, bu tören Şabat ve bayramlarda, hatta Yom Kipur'da da yapılmaktadır. Bunun için aile evde veya sinagogda bir araya gelir, bir sandak (sünnet babası) "İlyas peygamberin sandalyesine" oturur, çünkü bu peygamber geçiş ve tehlikeli durumlarda

koruyucu bir arkadaş olarak kabul edilir. Anne bebeği kvatter'e ("ebeveyn habercisi") ya da doğrudan sandak'a götürür, sandak da bebeği kucağında bir minder üzerinde tutar. Daha sonra profesyonel olarak eğitim almış bir sünnetçi olan mohel, üç adımdan oluşan mila'yı gerçekleştirir:

1. Dış sünnet derisi kesilir (kituç),
2. İç sünnet derisi bıçağı kesilir ve glanstan (peria) ayrılır,
3. Kan, yara bölgesinden (meziza) çıkarılır.

Daha sonra baba ve orada bulunanlar kutsama duası eder ve Kiduş yapılır, yani bir bardak şarap üzerine kutsama duası söylenir. Ardından isim verme töreni gerçekleşir:

"Tanrımız ve atalarımızın Tanrısı, bu çocuğu annesine ve babasına bağışla. Adı İsrail'de anılsın: (ilk isim),'un oğlu (babanın veya ebeveynlerin ilk adı)." Daha sonra Kutsal Kitap'tan birkaç bölüm okunur ve "sünnet antlaşması", yani Yahudiliğe bağlılık şu kutsamayla onaylanır: "Tıpkı antlaşmaya girdiği gibi, o da Tevrat'ı, hupa'yı öğrenecek ve iyi işler yapacak şekilde büyüsün".

Peki ya kızlar? Onlar için aidiyetlerini gösteren fiziksel bir işaret yoktur. Geleneksel olarak baba, doğumdan sonraki Şabat'ta sinagoga çağrılır ve Tevrat okunarak kızının adı açıklanır. Çocuk ve ebeveynler için kutsama duası okunur. Son yıllarda kız çocuklarını daha şenlikli bir şekilde karşılamak, bir kız çocuğunun doğumunu kutlamak ve adını duyurmak için çeşitli yeni ritüeller oluşturulmuştur. Böyle bir tören için yaygın olarak Simhat Bat ("kızın sevinci"), Seved haBat ("kızın hediyesi"), Brit haBat ("kızın antlaşmaya girişi") veya "antlaşma yapmanın" dişileştirilmiş bir şekli olarak Brita gibi çeşitli isimler kullanılır. Erkek çocuklar için Brit Mila genellikle 8. günde gerçekleşirken, kızlar için isim verme zamanı konusunda daha fazla esneklik vardır - sabit bir tarih yoktur, ancak genellikle yaşamın ilk ayında kutlanır.

Yahudi çocukların genellikle iki ismi vardır; bir "orta sınıf" ismi ve bir Yahudi ismi. "Burjuva" ismi çevre kültürden kaynaklanır, resmi belgelerde yer alır ve aile, okul, işyeri ve sosyal çevrede aile ismidir. Yahudi ismi ise dini bağlamda önem taşır: Sinagogda, bu isme sahip kişiler Tevrat okumasına çağrılır, Ketuba (evlilik sözleşmesi) veya Get (boşanma mektubu) gibi Yahudi belgelerinde isimden bahsedilir; her iki isim de genellikle mezar taşında belirtilir.